

[Alfred Hansen]

og man her i bemærkningerne siger, at der er lærere nok, lad dem endelig komme i gang med at undervise. Den opfattelse havde ministeren ikke for en måned siden, da vi havde samråd i undervisningsudvalget.

Skolen har opdragende opgaver, siger ministeren. Jeg vil gerne spørge her til slut: efter hvilke retningslinjer skal lærerne, f. eks. i folkeskolen, opdrage? Skal lærerne opdrage efter bestemte retningslinjer, cirkulærer udsendt af ministeren, eller må lærerne opdrage efter eget forgoedtbefindende?

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg vil gerne indlede med at takke for indlæggene. Jeg har været glad for den omhu, som har præget de forskellige indlæg. Jeg kan ikke helt frigøre mig for den samme fornemmelse, som en af mine gruppefæller gav udtryk for, nemlig at det her måske i lidt for høj grad er blevet en diskussion imellem lærere, selv om det vel egentlig skulle være en diskussion imellem politisk ansvarlige. Men det er vel vilkårene, vi bliver mere og mere specialiserede.

Det glædede mig, at praktisk taget alle ordførerne kunne indse nødvendigheden af en samlet plan, også at man kunne indse nødvendigheden af en bred offentlig debat, også ud fra andet materiale end det her fremlagte, og for min skyld også gerne ud fra en anden indstilling og ud fra en kritisk holdning. Det er klart på dette tidspunkt ikke muligt at besvare alle indlæggene eller komme ind på alle de spørgsmål, der har været rejst; jeg vil nøjes med at hæfte mig ved nogle af tingene, idet jeg mener, at meget faktisk er gået igen i de forskellige indlæg.

Hr. Halvgaard startede med en karakteristisk misforståelse, idet han sagde, at regeringen stod bag dette værk, underforstået: at U 90's og regeringens indstilling var den samme. Det mener jeg ikke man umiddelbart kan sige. Som det fremgår af den redegørelse, jeg har givet til folketinget, står vi bag de principper, der er lagt frem, men der er enkeltdele i rapporten, som vi ikke umiddelbart står bag ved. Skal man rose nogen for den udmærkede rapport, vi diskuterer her i dag, så skal man ikke rose regeringen, men derimod det centrale uddannelsesråd.

Hr. Halvgaard mente også, at der var tale om 10 håndplukkede socialdemokratiske medlemmer, hvad angår de personligt udpegede; da dette også har været ført frem i debatten, skal jeg understrege, at det ikke er tilfældet. Der sidder rent faktisk personligt udpegede medlemmer fra den tidligere undervisningsministers periode.

Hr. Halvgaard mente, at lighed vel ville sige den totale ensretning. Han mente, der var tale om ensretning af sprog og levevis, og at man skulle indpodes en bestemt livsholdning, men han glemte ganske og aldeles at give nogen som helst eksempler på, hvor han havde den opfattelse fra, og derfor må det helt stå for hr. Halvgaards egen evne til at læse indenad.

Hr. Halvgaard mente også, at det var noget underligt noget, at man ville skabe hele mennesker. Hr. Bertel Haarder var inde på den samme tankegang, men fik det vendt i en mere positiv retning. Desværre er hr. Halvgaard ikke til stede, ellers kunne det have interesseret mig at få at vide, hvad det da var for nogle mennesker, hr. Halvgaard ønskede sig, om det var de splittede og forvirrede, eller hvad det var for forestillinger, han havde.

Jeg kan bekræfte, at handelsskolerne overgår til EFG-uddannelserne, og skolerne har fået besked om det.

Jeg vil gerne komplimentere hr. Bertel Haarder for et særdeles velformuleret indlæg, men der var især nogle af tingene i indledningen, som jeg er lidt i tvivl om egentlig var helt gennemtænkte. Jeg vil godt give et par eksempler på det. Hvis de var gennemtænkt, har jeg i hvert fald svært ved at se konsekvenserne. F. eks. mente hr. Bertel Haarder, man kunne sige, at samfundets skole skulle gøres til redskab for bestemte meninger – han nævnte her kønsroller, og mente så, at der var tale om samvittighedsspørgsmål. Det ville jeg egentlig gerne have forklaret. Jeg har meget svært ved at se, at det skulle være et samvittighedsspørgsmål, om piger og drenge skal have en undervisning, så de får lige muligheder. Jeg har meget svært ved at se, at der skulle være det mindste odieuse i, at netop det centrale uddannelsesråd påpeger, at her er der et område, der må tages fat på, og at det muligvis er et af de områder, hvor der også skal pilles ved nogle traditionelle opfattelser hos forældrene.